

1383 ²⁸/₂ 41: 1. Beh. af F. t. L. ang. erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. 1384

[Himmelstrup.]

under Oprensningen af de Omraader, paa hvilke der er truffet Foranstaltninger her, at det er ogsaa sket med Hensyn til Huder og Skind. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Handelsminister her hentyder til den Bekendtgørelse om overordentlige Foranstaltninger, som under 17. Januar 1941 er udstedt af Handelsministeriet, og hvorved man fastsætter ikke alene en Maksimalpris for en Række Huder og Skind af indenlandsk Oprindelse, men i Virkeligheden for saa godt som dem alle sammen. Naar man læser Bekendtgørelsen og de ansatte Maksimalpriser igennem, ser man, at saa godt som alle Arter af Huder og Skind er draget ind under de fastsatte Maksimalprisbestemmelser, og ikke alene er der fastsat Maksimalpriser, men der er ogsaa i denne Bekendtgørelse foreskrevet Tvangsaflevering af de forhaandenværende Huder og Skind til Hudecentralen, som saa autoriserer en Række Grosserere og Produkthandlere, der igen skal aflevere Skindene til Garverne, og de igen skal aflevere dem til Læderfabrikanterne.

Hvad jeg gerne vil spørge den højtærede Handelsminister om er, hvorvidt der er truffet ogsaa videregaaende Foranstaltninger, eller om man paatænker at træffe saadanne med Hensyn til den videre Anvendelse af disse Huder og Skind og af Læderet, naar det skal nyttiggøres inden for Læderindustrien. Saa skrappe prisregulerende Bestemmelser som de, der her er truffet med Hensyn til Huder og Skind, kræver efter min Mening ogsaa prisregulerende Foranstaltninger, produktionsregulerende Foranstaltninger med Hensyn til den videre Anvendelse af Varen — først paa det Stadium, som Læderet repræsenterer, og dernæst med Hensyn til den færdige Vare, altsaa alle Lædervarerne, og her naturligvis først og fremmest med Hensyn til Fodtøjet.

Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister vilde henvise til de Bestemmelser, der findes i Prisreguleringslovens § 8, men jeg tror, det vil være ganske overordentlig vanskeligt at gennemføre prisregulerende Foranstaltninger for de færdige Produkter med Anvendelse alene af § 8 i Priskontrolloven, fordi de Varer, her er Tale om, er af saa vidt forskellig Karakter. Den højt-

ærede Handelsminister sagde selv i de Bemærkninger, han gjorde om dette Forhold, at disse Reguleringsforanstaltninger først og fremmest træffes af Hensyn til Befolkningen, af Hensyn til Forbrugerne, og jeg mener derfor, at det er af en vis Interesse, man bliver overbevist om, at de Fordele for Befolkningen, for Forbrugerne, som kommer frem ved, at man belægger Raastoffet med Maksimalpris, Afleveringspligt o. s. v., ikke forsvinder under den videre Behandling af de Varer, der er Tale om. Naar man gaar til saa indgribende Foranstaltninger som dem, der er Tale om i Handelsministeriets Bekendtgørelse af 17. Januar 1941, er det ikke helt tilfredsstillende, synes jeg, at standse ved det første Led i Produktionen, man bør efter min Mening føre Reguleringen helt igennem.

Her rejser sig ogsaa det Spørgsmaal, hvilket Omfang Fabrikationen af de paa-gældende Varer har. Jeg kunde godt tænke mig, at det ikke vilde være muligt for den hjemlige Fabrikation, der anvender Huder og Skind, at benytte dem alle, men at en vis Eksport af Raavaren kan være nødvendig, fordi det jo ikke er paakrævet at have Huder og Skind liggende, som man ikke finder Anvendelse for. Og det gælder naturligvis ogsaa med Hensyn til Eksport af Færdigvarer. Jeg ved ikke, om der finder nogen nævneværdig Eksport Sted af færdige Lædervarer, men det er blevet mig fortalt, at en vis Eksport af færdigt Fodtøj skulde finde Sted. Her er altsaa et Problem, som jeg gerne vil bede den højtærede Handelsminister udtale sig om.

Under den forrige Krig, i Aarene 1914—18, og under de Reguleringsforanstaltninger, der dengang blev iværksat, var der ikke mange Omraader, hvor Interesserne stødte saa stærkt sammen som netop paa dette Omraade, hvor det drejer sig om Maksimalpris, Afleveringspligt for Huder og Skind samt Prisregulering for de Varer, der kom frem ved den videre Behandling af disse Raavarer. Og jeg gør opmærksom paa, at dengang man i 1918 skred til Foranstaltninger af i Virkeligheden ganske samme Karakter som dem, der blev gennemført ved Handelsministeriets Bekendtgørelse af 17. Januar i Aar, da efterfulgtes de ganske øjeblikkelig af videregaaende Foranstaltninger efter de Linier, jeg her har nævnt.